

**Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.****Wersja sandomierska**

Rękopis Biblioteki Kórnickiej sygn. 801, k. 152v–153v

Edycja krytyczna: Maciej Mikuła

Artykuł 55

*[55]* <sup>a</sup>Ubi vir alterius verbum loqui debet. <sup>-a</sup> LV<sup>b</sup>

*[k. 153r]* Ubi<sup>c</sup> vir alterius verbum loqui debet, ad quod sententiis scabinorum vel iure compellitur in facto manifesto, dicat sic: <sup>[d]</sup> “Domine iudex me dedistis illi homini prolocutorem, extunc requiro in sententia, si ab aliquo pro eo inimicicias aut timorem habere debeam, quod verbum suum pro iuris loquar exigencia, quantum melius possum aut valeo”. Quando sibi<sup>e</sup> hoc diffinitum fuerit, tunc sibi diffiniat correccionem, quod si ipsum in aliquo neglexerit, quod se corrigere poterit mecum aut per me aut alterum advocatum. Cum sibi hoc diffinitum fuerit, petit colloquium, si vult, et requirat in sententia, quando querelam inchoare debeat, ut sibi proficiat in suo iure. Cum hoc diffinitum fuerit, tunc in sententia interroget, si lesum interrogari debeat, quis in eo pacem infregerit et si ita fuerit debilis, <sup>f</sup> fuerit <sup>f</sup> quod suum malefactorem nominare non possit. Cum igitur hoc diffinitum fuerit et ipsum iudex aut duo scabini aut duo viri, qui iudicio astare viderint consueti requirat in sententia, si ipsi causa iusticie dicere debeant circa iuramentum ipsorum et ius civitatis, quod notum not[oriu]m ipsis de hoc facto sit. Cum hoc sibi diffinitur ab uno ad secundum et tertium, extunc requirat in sententia, si iam profecerit. Cum sibi hoc diffinitum fuerit et pacis violator citatus per clamorem fuerit, ut iuris est, extunc dicat sibi: “Domine iudex, placeat audire verbum suum”. Tunc conqueritur vobis super hunc *[k. 153v]* N, quod ipsum in strata libera infestavit ac intra municipalia in eo pacem infregit, ac ipsum vulneravit et violenciam in eo peregit, quam probando ostendere potest, et ipsum depredavit corpore et rebus, et tantum recepit sibi, quod non minus valeat, nisi bene duellum mereatur. Et super eo a vobis iustum petit iudicium. Extunc pacis violator proclamatur primo et secundo et tertio, per nomen suum, ·N·, et iterum suam querimoniam renovet in hunc modum: “Vobis conqueritur super < virum <sup>e</sup> > ·N·, quod ipse venit intra municipale in strata regia, in eo Dei pacem infringendo”, et ipsum rebus et corpore sanitatis depredavit ac ipsum vulneravit et in eo strepitum fecit, quam apparenter potest demonstrare, et pro eo petit iudicium, et sic tercia vice faciat. Tunc ostendet vulnus et interroget in sententia diffinitiva, si suum pacis violatorem in aliquo loco invenerit, si ipsum licite arestare possit ex parte iudicis. Cum igitur fuerit diffinitum, tunc petat pacem, qui *[s]* sibi indici debet.

<sup>a-a</sup> czerwonym inkaustem; <sup>b</sup> w ramce; <sup>c</sup> ozdobne Ub; <sup>e</sup> znak oznaczający nową sekcję; <sup>d</sup> nadpisane przez autora podstawy; <sup>e</sup> dopisane bi przez komentatora B; <sup>f</sup> skreślone, zapewne ręką komentatora

[hasła: sędzia, pełnomocnik, wyrok, niepełnosprawny, ławnik, przysięga, prawo, skarga, zranienie, przestępstwo, droga królewska, rana, okazywanie ran, pokój, posiedzenie]